

величини. В якості перших він указує нові, введені ним в економічну науку категорії – граничну схильність до споживання та заощадження, граничний дохід, граничну ефективність капіталу, граничні інвестиції, а в якості других – зайнятість і національний дохід.

Саме ці методологічні складові повинні вписуватися в цілісну систему макроекономіки, інакше годі сподіватися на позитивне вирішення проблеми її високоефективного функціонування, що доводить уся історія – від 30-х до 90-х років ХХ ст., коли це безуспішно намагалися здійснювати за колишньої командно-адміністративної моделі, до нинішніх пореформених часів включно. Бо можна з певністю стверджувати, що ніякі заходи успіху не матимуть, якщо вони не будуть органічно вмонтовані в цілісну систему макроекономіки. Приміром в Україні в період 1995-2001 років стався обвал, мовлячи словами Дж. М. Кейнса, «ефективного попиту», внаслідок чого збанкрутувала значна кількість підприємств, а нерідко й цілих підгалузей матеріального виробництва.

Проте, замість регулювання сукупного попиту, всі фінансові ресурси цілком відповідно з доктриною неокласиків були спрямовані на регулювання цін, призвівши до безслідної втрати бюджетних коштів, але не вирішивши жодної з проблем вітчизняної економіки, які унеможлиблюють її розвиток вже в ринкових умовах. Тому тільки симбіоз принципу «laissez faire» й макроекономічного державного регулювання може привести до успіху.

Інформаційні джерела:

1. Кейнс Дж. М. Общая теория занятости, процента и денег: Избранное /Дж. М. Кейнс; вступ. ст. Н. А. Макашевой. – М.: Эксмо, 2007. – 960 с.

УДК 658.15

І.Л. Шевчук, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

Ю.А. Шевчук, магістрант (*ХДУХТ, Харків*)

ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах ринкової економіки успішне функціонування підприємства та його подальший розвиток значною мірою залежить від рівня стійкості його фінансового стану на основі формування стійкої

тенденції зростання прибутку та капіталу при збереженні платоспроможності та кредитоспроможності.

Фінансова стійкість підприємства характеризується достатньою забезпеченістю фінансовими ресурсами з метою безперервності господарської діяльності; фінансовою незалежністю від зовнішніх джерел фінансування; здатністю маневрувати власними коштами (капіталом); достатнім забезпеченням матеріальних оборотних активів власними джерелами покриття. Виходячи з зазначеного вище, можна зробити висновок, що поняття фінансової стійкості є одним з найскладніших та багатогранних понять, яке характеризує фінансовий стан і фінансову діяльність підприємства.

Управління фінансовою стійкістю є одним з основних елементів фінансового менеджменту на підприємстві та необхідною передумовою його стабільного розвитку й включає систему принципів і методів розробки управлінських рішень та їх реалізацію, пов'язаних із забезпеченням формування такого стану фінансових ресурсів, які б дозволили підприємству розвиватися у стратегічній перспективі та їх ефективним розподілом.

До етапів управління фінансовою стійкістю підприємства можна віднести: визначення цілей, об'єктів і суб'єктів управління; визначення та оцінка факторів, що впливають на об'єкт управління; визначення методів та інструментів управління фінансовою стійкістю; розробка стратегії забезпечення фінансової стійкості підприємства та її реалізація; моніторинг фінансової стійкості підприємства та контроль за реалізацією стратегії забезпечення фінансової стійкості підприємства.

Однією з найважливіших ознак фінансової стійкості будь-якого підприємства є постійне зростання загальної суми його фінансових ресурсів, що визначається на підставі фінансового аналізу та відображається у валюті його балансу. Саме аналіз структури активів і пасивів підприємства, формування і використання фінансових ресурсів, стан грошових потоків, й дозволяє визначити його фінансову стійкість.